

VÉTLEN TÁRGYAK

vétlenül levert tárgyak
most a percek
összerakhatatlan mozaikok
ide-oda tologathatók
a szoba parkettáján
néha súlytalannak tűnnek
máskor mozdíthatatlanok

ELÉD KERÜL

eléd kerül az alkonyat
egy értékelhetetlen percre
összefogja a fényeket
szétfolyik a szemközi
házak ablakainak sokaságán
utat találsz az égbolton
de váratlanul kapuját zárja
hamuszürkén és hangtalan

RÉGÓTA ILYEN

tépett felhők alatt
régóta ilyen
ősz helyett tél
nyárra meg tavasz
árnyék fehér falon
jobb híján maszatom

AHOGY TÁVOLODIK

visszanézel
a futó borostyán
közt vágott virág
a kerítés mellett
elnyílt spireák
rád zuhannak
az alkonyat
súlyos árnyékai
nem leszel nyugtalan
viszed őket magaddal
a platánok alatt

